

141. sz. Egyezmény

a mezőgazdasági munkavállalók szervezeteiről, és a gazdasági és társadalmi fejlődésben betöltött szerepükről

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1975. június 4-én hatvanadik ülészakájára ült össze, és

Felismerve a világban játszott fontosságuk miatt annak a sürgősségét, hogy a mezőgazdasági munkavállalókat bevonják a gazdasági és társadalmi fejlesztés feladataiba, annak érdekében, hogy tartósan és hatékonyan javítsák munka- és életfeltételeiket, és

Hivatkozva arra, hogy a világ számos országában, különösen a fejlődő országokban a földet igen gyengén hasznosítják és igen jelentős a munkaerő alulfoglalkoztatottsága és, hogy ez a tény azt igényli, hogy a mezőgazdasági munkavállalókat arra ösztönözzék, hogy olyan szabad, életképes szervezeteket alakítsanak ki, amelyek képesek arra, hogy óvják és védjék tagállamaik érdekeit és biztosítsák hatékony részvételüket a gazdasági és társadalmi fejlődésben, és

Figyelembe véve, hogy ilyen szervezetek létezése hozzájárulhat, és hozzá is kell, hogy járuljon a világ sok részét sújtó élelmiszerhiány enyhítéséhez, és

Felismerve, hogy a földreform számos fejlődő országban lényeges feltétele a mezőgazdasági munkavállalók munka és életfeltételei javításának és ennek folytán ezen munkavállalók szervezeteinek aktívan együtt kell működniük és részt kell venniük ennek a reformnak a folyamatában, és

Emlékezve a már meglevő nemzetközi munkaügyi Egyezmények és Ajánlások - különösen az egyesülési jogról (mezőgazdaság) szóló 1921. évi Egyezmény, az egyesülési szabadságról és a szervezkedési jog védelméről szóló 1948. évi Egyezmény, és a szervezkedési és a kollektív tárgyalási jogról szóló 1949. évi Egyezmény - azon rendelkezéseire -, amelyek megerősítik minden munkavállaló, így a mezőgazdasági munkavállalók jogát arra, hogy szabad és független szervezeteket hozzanak létre, valamint számos nemzetközi munkaügyi Egyezmény és Ajánlás azon rendelkezéseire, amelyek a mezőgazdasági munkavállalókra is vonatkoznak, és amelyek arra szólítanak fel, hogy alkalmazásukban a munkavállalók szervezetei részt vegyenek, és

Hivatkozva az Egyesült Nemzetek Szervezete és annak szakosított szervezetei, különösen a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet és az Egyesült Nemzetek Élelmiszerügyi és Mezőgazdasági Szervezete a földreform és a mezőgazdaság fejlesztésével kapcsolatos törekvéseire, és

Hivatkozva arra, hogy a következő normákat az Egyesült Nemzetek Élelmiszerügyi és Mezőgazdasági Szervezetével együttműködésben dolgozták ki és, hogy a párhuzamosságok elkerülése érdekében az együttműködést ezzel a szervezettel és az Egyesült Nemzetek Szervezetével folytatni fogják annak érdekében, hogy elősegítsék és biztosítsák ezen normák alkalmazását, és

Miután úgy határozott, hogy elfogad a mezőgazdasági munkavállalók szervezeteire és a gazdasági és társadalmi fejlődésben betöltött szerepükre vonatkozó különböző

javaslatokat, - amely kérdés az ülészak napirendjének negyedik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

a mai napon, 1975. június 23-án, elfogadja az alábbi Egyezményt, amely „A mezőgazdasági munkavállalók szervezeteiről szóló 1975. évi Egyezmény” néven idézhető:

1. cikk

A jelen Egyezmény vonatkozik a mezőgazdasági munkavállalók szervezeteinek összes típusaira, beleértve azokat is, amelyek nem korlátozódnak mezőgazdasági munkavállalókra, de képviselik őket.

2. cikk

1. A jelen Egyezmény szempontjából "mezőgazdasági munkavállaló"-nak minősül minden olyan személy, aki egy mezőgazdasági régióban mezőgazdasági, kisipari, vagy egyéb, ezekhez hasonló, vagy kapcsolódó foglalkozást űz, akár munkaviszonyban áll, akár a jelen cikk 2. bekezdésében foglaltak szerinti önfoglalkoztató munkavállalókról van szó, például bérlőről, részes aratóról, vagy kistermelőről.

2. A jelen Egyezmény csak az olyan bérlőkre, részes aratóra, vagy kistermelőkre vonatkozik, akiknek fő jövedelemforrásuk a mezőgazdaságból ered, és akik a földet maguk művelik, kizárólag családjuk, vagy alkalmilag foglalkoztatott harmadik személy segítségével, és akik

- (a) nem foglalkoztatnak állandó jelleggel munkásokat; vagy
- (b) nem foglalkoztatnak nagyszámú idénymunkást; vagy
- (c) nem műveltetik földjüket részes aratókkal, vagy bérlőkkel.

3. cikk

1. A mezőgazdasági munkavállalók összes kategóriáinak, akár bérmunkások, akár önfoglalkoztatók, joguk van arra, hogy előzetes engedély nélkül, választásuk szerinti szervezeteket hozzanak létre, illetve, hogy kizárólag az adott szervezet szabályaitól függően csatlakozzanak ilyen szervezetekhez.

2. Teljes mértékben tiszteletben kell tartani az egyesülési szabadság elveit; a mezőgazdasági munkavállalók szervezeteinek függetlennek és önkéntes jellegűnek kell lenniük, és nem vethetők alá semminemű beavatkozásnak, kényszernek, vagy nyomásnak.

3. A mezőgazdasági munkavállalók szervezetei jogi személyiségének megszerzését nem lehet olyan feltételeknek alárendelni, amelyek veszélyeztetik a jelen cikk előző bekezdéseiben szereplő rendelkezések érvényre jutását.

4. A jelen cikk által biztosított jogaik gyakorlása során a mezőgazdasági munkavállalók és szervezeteik, csak úgy, mint egyéb személyek vagy szervezett közösségek, kötelesek betartani az ország törvényeit.

5. Az országos törvények és azok alkalmazása nem sérthetik illetve nem alkalmazhatók oly módon, hogy sérthessék a jelen cikkben lefektetett biztosítékokat.

4. cikk

Az ország vidékfejlesztési politikájának egyik célját kell, hogy képezze a mezőgazdasági munkavállalók erős és független szervezetei önkéntes alapon történő létesítésének és fejlesztésének megkönnyítése, mint ami hatékony eszköz annak biztosítására, hogy ezek a munkavállalók diszkriminációmentesen - a megkülönböztetésről (munka és foglalkozás) szóló 1958. évi Egyezmény értelmében - részt vehessenek a gazdasági és társadalmi fejlődésben és élvezhessék az ebből származó előnyöket.

5. cikk

1. Annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a mezőgazdasági munkavállalók szervezetei részére, hogy betölthessék szerepüket a gazdasági és társadalmi fejlődésben, minden tagállamnak, amely ratifikálta a jelen Egyezményt, olyan politikát kell elfogadnia és alkalmaznia, amely ösztönzi ezeket a szervezeteket, különösen annak érdekében, hogy felszámolják a létesítésüket, fejlesztésüket és jogszerű tevékenységüket gátló akadályokat, valamint a mezőgazdasági munkavállalók szervezeteivel és tagjaikkal szemben esetleg létező törvényhozási és igazgatási jellegű megkülönböztetést.

2. Minden tagállamnak, amely ratifikálja a jelen Egyezményt, meg kell győződnie arról, hogy az országos törvények, szem előtt tartva a mezőgazdasági szektor sajátosságait, nem akadályozzák-e a mezőgazdasági munkavállalók szervezeteinek megalakítását és fejlődését.

6. cikk

Intézkedéseket kell foganatosítani annak érdekében, hogy kifejlesszék a lehető legszélesebb körű megértést a mezőgazdasági munkavállalók szervezeteinek fejlesztése iránt és azon hozzájárulás iránt, amellyel azok javíthatják a foglalkoztatási lehetőségeket, valamint az általános munka- és életfeltételeket a mezőgazdasági régiókban, valamint növelhetik a nemzeti jövedelmet és elősegíthetik annak jobb elosztását.

7. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

8. cikk

1. A jelen Egyezmény a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai közül csak azokra nézve kötelező, amelyeknek ratifikációit a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. Az Egyezmény azon időponttól számított tizenkét hónap múlva lép hatályba, amikor két tagállam részéről történt ratifikációt a főigazgató nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden további tagállamra nézve tizenkét hónappal azután lép hatályba, hogy a tagállam ratifikációját nyilvántartásba vették.

9. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatályba lépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

2. Az a tagállam, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, és amely az előző bekezdésben említett tíz éves időszak lejártá után egy éven belül nem él a jelen cikkben biztosított felmondási jogával, újabb tíz éves időszakra kötelezettségben marad. Ezt követően minden tíz év elteltével mondhatja fel a jelen Egyezményt a jelen cikkben előírt feltételek szerint.

10. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet valamennyi tagállamát köteles értesíteni a Szervezet tagállamai által vele közölt valamennyi ratifikálás illetve felmondás nyilvántartásba vételéről.

2. A főigazgató a második ratifikáció nyilvántartásba vételéről küldött értesítésével egyidejűleg felhívja a Szervezet tagállamainak a figyelmét az Egyezmény hatályba lépésének időpontjára is.

11. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója az előző cikkek rendelkezéseivel összhangban nyilvántartásba vett ratifikációkat és felmondásokat az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 102. cikke értelmében valamennyi részletükben nyilvántartásba vétel céljából megküldi az Egyesült Nemzetek főtitkárának.

12. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa az általa szükségesnek ítélt időpontokban jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

13. cikk

1. Ha a Konferencia a jelen Egyezményt részben vagy egészében módosító új Egyezményt fogad el, akkor az új Egyezmény eltérő rendelkezése hiányában

- (a) az új módosító Egyezmény valamely tagállam által történő ratifikálása, tekintet nélkül a fenti 9. cikk rendelkezéseire, *ipso jure* magában foglalja a jelen Egyezmény azonnali felmondását, amennyiben és amikor az új módosító Egyezmény hatályba lép;
- (b) az új módosító Egyezmény hatályba lépésekor lezárul a jelen Egyezmény ratifikálásának lehetősége a tagállamok előtt.

2. A jelen Egyezmény jelenlegi formájában és tartalmával mindenképpen érvényben marad mindazon tagállamokra nézve, amelyek a jelen Egyezményt ratifikálták, de a módosító Egyezményt nem.

14. cikk

A jelen Egyezmény szövegének angol és francia változata egyaránt hiteles.